

למטייל

שתפתח לך שילי השכל עד שאכנס בתורה הקדושה ואזכה לבנם ולטייל בתורתך הקדושה מחדר לחדר ומפליטין מפליטין ומחיבה לחיבה ומכית לעליה ומעליה לעליה

גליון מס'

5

יתרו - משפטים תשפ"ג

תורה

לג

ליקרימ קמא

גליון דו שבועי למטיילים בתורת רביה"ק בסדר התורה הזמנית

חיים של תורה

נקודות לחיים מ'התורה הזמנית'

והשיב לב אבות...

גם להכניס את אותה אהבה שבדעת, אהבה אינסופית, לתוך ימים ומידות.

והגדת לבנך

כל אתגר של ילד, כל מצב שבו ילד מעמיד את אבא שלו לפני מבחן, הוא בעצם שואל אותו שאלה (וכמבואר מדברי רבינו בקשרי התורה, שהילד שואל את האבא 'היכן אלוקיך', שהרי רבינו נוקט את לשון ההגדה 'לפי שהוציא את עצמו מהכלל' שזה הולך על הבן הרשע שמעמיד את אבא שלו במבחן השאלה 'היכן אלוקיך' ודווקא לו מגלים את האהבה שבדעת).

'היכן אלוקיך' - האם אתה מאמין באהבה שבדעת או שמא לא?'

ועל זה רבינו אומר 'בכן תאמר לו' - והגדת לבנך ביום ההוא לאמור שיש אהבה שבדעת, תראה לבנך, שבאמת גם אתה מאמין וחי עם אותה אהבה, אהבה שהשי"ת אוהב כל בן מבניו האהובים בלי גבול ומידה. ואז תוכל לגלות לו את אותה אהבה, שהשי"ת אוהב אותו בלי גבול, וגם אתה אביו, אוהב אותו בלי גבול.

אהבה שבדעת בתוך הימים

אבל לא די להישאר רק בגילוי הזה, אלא צריך להכניס את האהבה שבדעת לתוך הימים והמידות, לתוך הצמצומים. אם האהבה הגדולה לא תכנס לתוך הימים והמידות, היא יכולה לסכן ולהחריב את כל עולם הקדושה ולהוסיף אור וחיות בקליפות יותר מכדי חינום.

לכן, יש לעשות שלום, הצמצום של הימים והמידות יהיה בשלום עם אור האהבה הגדולה, לחנך וללמד את הבן, שגם אם איננו מבינים איך ולמה, אבל באמת כל הצמצומים של המצוות ושיעורי התורה, הם בעצמם גילוי האהבה שבדעת, ועל ידי ה'נעשה' של המצוות והצמצומים נזכה ל'נשמע' - לשמוע קלין מלעילא ויתווסף ויתגלה בצמצום בעצמו הארת האהבה שבדעת.

נמוכה יותר משל אביו, הוא חווה יותר את הפירוד מאביו ממה שאביו מרגיש את הפירוד ממנו.

הנחת היסוד של האב, גם כאשר הוא כועס או מעניש, שבאמת בתוכו ישנה אהבה אינסופית לילד. זוהי הנחת יסוד שמושרשת בתוכו גם כשהוא לא מרגיש אותה.

לעומת זאת, הבן, הוא ממש אינו מרגיש ומבין כיצד לאבא שלו ברור כל כך שהוא אוהב אותו. מבחינתו הדבר תלוי בספק, וגם כשהוא מרגיש את אהבת אביו אליו, הוא אינו בטוח בנצחיות ובקיום של אהבה זו, יש לו חשש ולו הקלוש ביותר, שאהבה זו היא כמו אהבה התלויה בדבר, בימים ובמידות, במעשים או בהצלחות, וממילא היא בנויה על יסוד רעוע.

למרות שלפי דברי רבינו, זה חלק מהאופן של השתלשלות הצמצומים בבריאה מאב לבן ומרב לתלמיד, כאשר האבא רואה למול עיניו שהבן לא בטוח באהבתו אליו, זה יוצר תסכול עצום, מדוע הבן לא רואה שבכל הטוב ואפילו בדברים המעיקים שאני מוכרח לעשות לפעמים, בהכול יש אהבה אינסופית?'

בקש שלום ורדפהו

דבר אחד אפשר לראות בבירור מתוך המציאות של העולם, ככל שהדורות מתקדמים והולכים, ככל שהצמצום הולך ויורד למטה יותר, דהיינו הבן נעשה אב וחוזר חלילה, אנו מתקדמים למציאות שבו מצד אחד האהבה מוטלת יותר בספק ומצד שני הדרושה מצד הנפש של כל אחד לאהבה הולכת וגוברת יותר ויותר.

הילדים מבקשים יותר אהבה, וגם אנו רוצים לגלות יותר את אהבת ה' בלי גבול, ומבלי לשים לב אנו וילדינו מעמידים את זה פעמים רבות למבחן.

ועל זה מבואר מתוך התורה, שהיסוד שעליו צריך לבנות את כל החינוך שלנו ושל הילדים שלנו, הוא אהבה שבדעת. ואחרי שהיסוד הזה מוחלט וברור ולא ניתן לערער, אפשר

עצה טובה

כל אבא בעולם רוצה קשר יותר טוב עם הבן שלו, כל ילד בעולם רוצה לדעת בבירור, בהחלטיות, בלי שום צד אחר, שאבא שלו אוהב אותו הכי הכי בעולם, אז למה זה כל כך קשה ולא קורה במציאות?'

ישאל השואל: מה הקשר לתורה ל"ג?'

אז למי שלא יודע חובה עלינו להקדים:

ליקוטי מוהר"ן זה לא רק ספר של השגות אלוקות ויצירי הגאולה העתידית, לא רק עצות לתורה תפילה והתבודדות, לא רק דרך כיצד לשבור ולבטל את כל התאוות ולזכך את המידות, אלא גם עצות לחיים. הארות ותובנות איך מתנהלים בעניין פרנסה ואיך אפשר לחנך ולאהוב את הילדים, לגדל אותם בדרך הישרה לעבודת ה', בצורה הכי נכונה ומתאימה לכל דור ולכל נפש.

כי 'אין שום דבר מצוה וקדשה ועצה טובה הנצרך לכל אדם שבעולם בכל דרגא ודרגא שלא נזכר בספר הקדוש והנורא הזה... כי הוא מדבר מכלליות הכל בכלל ובפרט. כולל כל העולמות והדרגות שבעולם של כל אדם, כקטן כגדול" (הקדמת ליקוטי מוהר"ן)

"קרבה אל נפשי גאלה" - כאשר גאולת הנפש הפרטית הולכת וגדלה, כך גאולתן הכללית של ישראל זורחת ומאירה. אהבת ה' שהוא אביהם של ישראל, תתגלה בשלמות על אותו הדור ועל אותם האנשים שיאירו בכוח תורתו של רבינו את אור האהבה לבניהם, ככה בחיים הפשוטים, בלי תחכום, על אלו תאירי ההארה הגדולה להבין ולהשיג גם את האהבה הנחשקת - אהבה שבדעת "שהשי"ת אוהב את עצמו עם ישראל".

הבן אינו משיג את אהבת אביו

מתוך דברי רבינו בתורה, מובן ומבואר, שכל אב ובן שבעולם, הם עומדים זה מול זה, כמו מדרגת הימים והמידות מול הדעת. הבן שהוא השתלשלות ותולדה של האב נמצא במדרגה

יו"ל ע"י רשת הכוללים ליקוטי מוהר"ן שע"י ארגון "לטייל בתורתו"

קו לסלסל בתורתו | טעמו וראו כי טוב ה' 04-627-73-13

דוא"ל: 046277313@gmail.com

לטייל בתורתו

מרויסק לעירוד העמקה והתבוננות בליקוטי מוהר"ן

רשת סלסל בתורתו
ליקוטי מוהר"ן

תקציר המאמר: על ידי התורה והצדיקים שהם בבחינת שלום, האדם יוכל לזכות לשלום בכלליות ובפרטיות בכל הבחינות ולמצוא את השי"ת תמיד. כי השי"ת צמצם את אלקותו בכל הדברים ואפילו במדור הקליפות, בלבושים רבים, דהיינו שאותיות התורה מתלבשים בכל הדברים להחיותם.

ועל ידי כפיית היצר שזוכים הצדיקים הגדולים גיבורי הכוח, הם מפילים את הלבושים הרעים ומגלים את אותיות התורה ובונים אותה מתוך הקליפות, ואז מתגלה אור רב להאיר לכל העולם את התורה העליונה.

נעשה ונשמע

וזהו מה שמרומז בפסוק: **עושי דברו לשמוע בקול דברו**, העשיה היא **פשעושי** ובנין להתורה, שהיה מתחילה מפורין ומפורדן בלשונות העכו"ם ובמדות רעות ובימי רע, ואז זוכה רק לבחינת 'דברו', ומכוחה א"זי: מגיע למדרגת ה'קול' בבחינת **לשמוע בקול דברו**, וזוכין **למשמע קלין מלעילא** שהיא התחלת השגת התורה הנסתר; היינו, שה'דבר', היינו התורה הנגלית, מקבלין אור רב מלמעלה, וזה שמיעת 'קול' התורה דהיינו הנסתר שבתורה (ליקו"ה).

וזה בחינת מה שאמרו ישראל בקבלת התורה **"נעשה ונשמע"** שזהו בעצמו כפיית היצר, שהאדם מקיים את מצוות התורה קודם שמישיג את פנימיותה, שמתחלה על ידי העשיה עושי ובנין לאותיות התורה, שהיא אותיות התורה בולטות ומצטרפות כמו באורים ותומים; (יומא עג:); ואחר כך הנעשה יביא ל'**נשמע**', וזכין למשמע קלין מלעילא, היינו, שאותיות התורה הנגלות, וכן כל קיום המצוות בפשיטות מקבלין בעצמם חיות ואור רב, יותר ממה שקבלו מתחילה פשהיו מלובשין בלשונות הגוים ובימי רע שאז לא היה יכול לקיים את מצוות התורה בהארה וחיות ובהבנה יתירה.

בכל המידות שורה אהבתו יתברך

ד. וזה ידוע, שהתורה הנגלית, דהיינו המצוות וצמצומי התורה ואפילו האהבה והיראה היינו המדות, היינו הימים שהם יותר בפנימיות, שורה בהם - בכל בחינות התורה הזאת אהבתו יתברך שמו העליונה; כמו שמבואר בזהר הקדוש: (בלק קצא: בראשית מו.) על הפסוק **"יומם יצוה ה' חסדו"** וקשה למה כתוב יומם ולא יום, ומתוך שהחסד, היינו האהבה שהיא הספירה הראשונה שממצעת בין האהבה העליונה לאהבה שהתלבשה במידות, כמו שכתוב: **"ירמיה לא" אהבת עולם אהבתיה** (אהבה עליונה), **[על פן משכתיה חסד לכל המידות ושם מתגלה האהבה התחתונה]** וכו' - כל זה הוא מה שכתוב לעיל שהאהבה שורה בכל המידות בבחינת **"יומא דאזיל עם פולהו יומין"**, היינו המדות.

צמצום המידות וצמצום המצוות

וביאור העניין: כי המדות הם צמצומים לאלקותו דהיינו האור שמעל הימים והמידות, והם נאצלו ונבראו כדי שנוכל להשיג אותו על ידי מדותיו, כמו שכתוב בזהר הקדוש: (פרשת בא מב:); שהקב"ה ברא את העולם בגין דישתמודעין ליה - דהיינו שיכירו וידעו אותו כל באי העולם, ולשם כך יצר ועשה את המידות (אהבה ויראה ושאר המידות) כי בלא מדותיו אי אפשר להשיג אותו.

מוסיף רבינו ומבאר, שגם את המידות האלו, השי"ת הליבש בלבוש נוסף, במיוחד לעם ישראל, (כי באמת גם אומות העולם צריכים להכירו, כמבואר בסוף המאמר, אך הם קיבלו רק הלבושים של המידות בלי המצוות); ומחמת האהבה שאהב את ישראל יותר מכל האומות, ורצה שדווקא הם ידבקו בו ויאהבו אותו עמו מזה [דהיינו מתוך ועל ידי] העולם הגשמי, לכך הוסיף והלביש את אלקותו שהתלבשה במידות האהבה והיראה בלבוש נוסף, דהיינו במדות התורה

שהם השיעורים והצמצומים הגשמיים של מצוות התורה, כמו שממשיך ומבאר:

כל התרי"ג מצוות הם צמצומים

וזה בחינות של כל התרי"ג מצוות ויש בזה שני צמצומים: א' מספר המצוות הכללי שנקבע דווקא על תרי"ג. ב' כל מצווה ומצווה בפרטיות עם כל פרטיה וצמצומיה: כי השם יתברך שיער כביכול בדתו שעל ידי המצווה הזאת [דהיינו כל מצווה ומצווה בפרטיות] נוכל להשיג אותו בהשגה פרטית ששייכת למצווה זו, ועל ידי זה צמצם את אלקותו דווקא באלו התרי"ג מצוות ולא בתרי"ג מצוות אחרים. ועתה רבינו מביא דוגמא ומשל לצמצומים שיש בפרטיות של מצווה אחת: למשל: ששיער בדתו מצוות תפילין, שהמצווה הזאת צריכה להיות כך, היינו שהצמצומים שלה הם הפרטים הבאים: **ארבע פרשיות וארבע פתים של עור כתובים ורצועות של עור**. והצמצום הוא כי כך שיער בדתו, שעל ידי הצמצום הזה נוכל להשיג אותו ולעבדו במצווה זו. ולכן לא צוה בפרטי המצווה הזאת שיהיה ארבע פתים של כסף וזהב שגוונים אלו מרמזים לאהבה ויראה, כי פן שיער ומדד על ידי אהבתו שהיא תתגלה דווקא מהעור השחור ומכל פרטי המצווה האחרים של התפילין.

נמצא, שעל ידי אהבתו העליונה שאהב את ישראל קודם הצמצום הלביש את עצמו בצמצומים ובלבושים רבים ושונים במדות התורה; נמצא, שבכל מדה ומדה של התורה, הן המידות של הספירות והן המידות של שיעורי התורה יש שם אהבה, שהקדוש ברוך הוא אהב את עצמו עם ישראל שהיא האהבה העליונה מעל לימים והמידות כמבואר להלן.

פרעג א'שאלה

שאלות מכוונות להתעמקות בתורה

שורה בהם אהבתו יתברך שמו - הנה מבואר בדברי רבינו בתחילת אות ג' שאחת המידות היא מידת האהבה, ויש להבין כיצד במידת האהבה שורה אהבתו יתברך שמו, הלא כל המידה היא אהבה, וזה ניחא כשנאמר שמידת האהבה שורה בתוך מידת היראה, אבל מה שייך שהאהבה תשרה בתוך האהבה הרי כל המידה היא האהבה?

שעל ידי המצווה 'הזאת' נוכל להשיג אותו - בפשטות, דברי רבינו מתפרשים כך, שבכל מצווה שהיא נוכל להשיג אותו, אבל הלשון אינה עולה יפה. ויש להתבונן האם רבינו

הצמצמה והתגלתה דווקא על ידי עור שחור ולא על ידי המתכת היקרה של זהב וכסף?

בגין דישתמודעין ליה - האם המטרה של הבריאה שהיא השגת ה' היא מטרה אחת, ויש עוד כוונה בבריאה, שהשי"ת רצה שעם ישראל יאהבו אותו מזה העולם הגשמי. או שבאמת אלו שתי מטרות וכוונות זהות, דהיינו שעצם האהבה היא ההשגה?

אותיות התורה מקבלין חיות ואור רב - במה זה בא לידי ביטוי שהאותיות מקבלות אור, הרי האותיות לא משתנות, אז מה קורה אחרי שהאותיות מקבלות אור.

בתחילת אות ז' במאמר, רבינו אומר שכל אדם יכול לטעום טעם אור האהבה שבדעת בתוך הימים והמידות. לשון זו – 'לטעום טעם', מתבארת בתוך דברי מוהרנ"ת באופן מרומז ולא מפורש, בדרך נפלאה, כדרכו של מוהרנ"ת שבתוך ביאוריו הוא מבאר לשונות רבים בתורה, שרק כאשר חותרים היטב בדבריו, אפשר למצוא כיצד הוא מבאר ממש את פשט התורה.

המושג 'טעם' סובל בתוכו שתי משמעויות, הא' הוא א' מחמשת החושים, דהיינו חוש הטעם שהאדם מרגיש באכילתו. הב' מלשון סברה והבנה. כעין מה ששואלים על איזה דין או הוראה 'מה הטעם?' בתחילת הלכות פורים הלכה ד' מבואר בדברי מוהרנ"ת שיש אצל העכו"ם שתי מדרגות של רע, מדרגה אחת שהיא בימים ומידות, ובמדרגה זו ישנו ניצוץ גלוי של סברה וטעם. אבל מדרגה ב' שהיא בבחינת 'חוקות העכו"ם', והיא סטרא אחרא שאין בה שום ניצוץ דקדושה ואין בה שום 'טעם' כלשונו:

יש בחינת קלפות וסטרא אחרא, שהם בבחינת ימים, ושם יש כמה ניצוצות מהימים והמדות שנקלו פידוע, ויש עוד בחינת סטרא אחרא שהוא כלו רע ואין שם שום טוב, ואין שם שום דעת כלל, היינו שהם כסילות ורע גמור ואין שם שום טוב. ועל כן כל מעשיהם הם בלי שום שכל וטעם אפלו של טעות, כי בבחינת הקלפה של הימים והמדות יכולין למצא שם כמה ניצוצות דקדושה כנ"ל. ועל כן יש שם איזה טעם וענין אף על פי שהוא בטעות, כי הם מהפכים דברי אלקים חיים מחמת רבוי הרע. אף על פי כן על כל פנים יש שם איזה טעם של טעות ושקר, אבל בבחינת הקלפה השנייה שם אין שום ניצוץ ואין שם שום טעם, פי אין שם שום שכל ושום ניצוץ, והוא שרש הסטרא אחרא והקלפה, פי כל הסטרא אחרא מקבלין משם.

לפי דברי מוהרנ"ת, מבואר שגם המדרגה הגבוהה בקדושה, מדרגת האהבה שבדעת, היא בבחינת חוקה, שאין בה שום 'טעם', היא מעל כל 'טעם ודעת', ומה שרבינו כותב באות ז' לפי זה, הכוונה היא להכניס את מה שמעל כל 'טעם ושכל' לתוך הימים והמידות, דהיינו להכניס את זה לתוך כלים של 'טעם ושכל'.

בולטות ומצטרפות: במסכת יומא דף ע"ג: מתארת הגמרא את דרך פעולתם של האורים ותומים, וחלקו של הכהן בהפעלתן בעת ששאלו את דבר ה'. וז"ל הגמרא:

"למה נקרא שמן אורים ותומים אורים שמאירין את דבריהן תומים שמשלימין את דבריהן. וכו'. כיצד נעשית, רבי יוחנן אומר בולטות, ריש לקיש אומר מצטרפות. והא לא כתיב בהו צד"י אמר רב שמואל בר יצחק אברהם יצחק ויעקב כתיב שם, והא לא כתיב טי"ת אמר רב אחא בר יעקב שבטי ישורון כתיב שם. מיתבי, כל כהן שאינו מדבר ברוח הקודש ושכינה שורה עליו אין שואלין בו, שהרי שאל צדוק ועלתה לו, אביתר ולא עלתה לו, שנאמר (שמואל ב טו כד) ויעל אביתר עד תום כל העם וגו', סיועי הוה מסייע בהדייהו".

ופירש רש"י: שמאירין את דבריהם. מפרשים את דכריהן. בולטות. האותיות בולטות כגון עי"ן משמעון למ"ד מלוי ה"י מיהודה לומר עלה, וכל אחת אינה זזה ממקומה אלא בולטת ממקומה והוא מזרזן. סיועי הוה מסייע. כהן צדי אורים ותומים הלכך אם כהן כשר היה וראוי לשרות שכינה עליו הוה מלטרפות על ידו כשנשאלין צו ואם לאו לא בולטות ולא מלטרפות.

נקודות להתבוננות בקשרי התורה:

- א. בגמרא מבואר שהאורים ותומים מאירים את דבריהם, ונחלקו אמוראים אם האותיות בולטות או מצטרפות, ואילו כאן בתורה מתבאר שהאותיות גם בולטות וגם מצטרפות וגם מקבלות אור רב מלמעלה. האם זהו ביאור חדש בסוגיה, או שהמצאיות המושגת בענייננו שונה ומכילה את כל האופנים?
- ב. ברש"י מבואר שאם היה הכהן כשר וראוי לשרות שכינה עליו היו האותיות בולטות וכו', וראוי להתבונן האם יש הגבלה מי יכול לזכות להפשטת הלבושים והארת האותיות, או שכל מי שכופה את יצרו זוכה לכך. וכן האם יכול הצדיק הכופה את יצרו להראות ולגלות זאת למי שאינו ראוי מצד עצמו?
- ג. הנה רבינו הזכיר עניין זה כלפי הקליפות שנופלות על ידי כפיית היצר ואז אותיות בולטות ומאירות, אך בגמרא נזכר עניין זה באורים ותומים ששם בוודאי כל האותיות קדושות, ואם כן מה שייך שם שחלק מהאותיות נפלו ואינם בולטות?
- ד. יש להבין האם יש קשר בין צירופי האותיות משבטים שונים כמבואר ברש"י לשלום המוזכר בתחילת התורה, שצריך לבקש שלום בין ישראל, ולפי זה הצירופי אותיות הם מייצרים את השלום בעצמו.

דקדק בלשוני

קשרי התורה הטמונים בדקדוקי לשונותיו

ולבאר יותר: מדרגת הלשון הארמית מתוך תורה זו אינה ברורה וחדה, מצד אחד מוגדרים 'לשונות העכו"ם' כימי רע', אך מאידך לשון ארמית מופיעה ומשמשת רבות, בפרט בזוהר הקדוש המובא בתורה, ואפילו בפסוק המובא בפנים "אלי קורא משעיר", משתלבת לשון ארמית כפי שממשיך הנביא "אתא בוקר וגם לילה אם תבעיו בעיו שובו אתיו".

מובן מכל זה, שלשון ארמית אינה באותה דרגת ימי רע' של שאר לשונות העכו"ם, אלא היא בחינת לבוש שאינו רע, שמטרתו ותפקידו לצמצם את האור. כך כאשר יש דברים שאין לאמרם בפירוש, כבחינת 'עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי', אזי הם נאמרים בלשון ארמית.

ננסה להתבונן בכיוון אפשרי. באמרו: 'וצריך לדעת ש"מלא כל הארץ כבודו' ולית אתר פנוי מיניה, אשר גם שם פתח בלשון הקודש וסיים בלשון ארמית, דווקא הלשון 'לית אתר פנוי מניה' מתייחס למקום שבו מציאות ה' נעלמת יותר, ואי אפשר לגלותו במציאות הנראית והנגלית אלא רק בדרך של אמונה שאין מקום שפנוי ממנו.

והנה, לכל אורך התורה הושם דגש על ההכרח לצמצם ולמעט את האור, שלא להעניק לקליפות יותר מכדי חיותם, וכפי שמביא מסוד כוונות השכרות של פורים בעניין 'עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי'. ומזה אפשר לומר שלכן לא נאמר 'לית אתר פנוי מיניה' בלשון הקודש אלא דווקא בארמית.

בכמה מקומות בתורה זו נקט רבינו לשון ארמית והדבר אומר דרשני. אמנם יש ביטויים שאמרו חז"ל בלשון ארמית כגון "לית אתר פנוי מיניה", "ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין", "אורייתא דעתיקא סתימאה", אך לעיתים נוקט רבינו בלשון ארמית בלא סיבה גלויה, כגון מה שאמר שצריך למצוא את ה' יתברך 'בין בטיבו בין בעקו'. ואף מצאנו ביטויים שפעם נאמרו בארמית ופעם בלשון הקודש; בתחילה כתב: "ועל ידי מה ימצא השם יתברך בין בטיבו בין בעקו, על ידי התורה הנקראת שלום, כמה דאת אמר (משלי ג): וכל נתיבותיה שלום", ובהמשך התורה כתב: "נמצא מי שמפשט את התורה מלבושי הקליפות, על ידי כפיית היצר, אזי הוא מקורב אל השלום, כמו שכתוב: וכל נתיבותיה שלום".

אתחלתא דגאולה

אחרי שדיווחנו כאן לפני שבועיים על הפרוייקט החדש של הארגון 'לטייל בתורתנו' לכלל הציבור הרחב, התקבלה ההודעה בהתלהבות רבה בכל שדרות הציבור. מאות כבר נרשמו לתוכנית הלימוד שתוכננה לראשונה באופן כזה שחומר הלימוד יתאים לציבור מבקשי ה', גם אלו שאינם נמנים על חסידי ברסלב.

הדים רבים נרשמו בקרב ציבורים רחבים, וישנם רבים שאף שלא נרשמו למבחן, כיתתו את רגליהם למוקדי ההפצה ולקחו חוברות וחומרי לימוד נוספים, כדי להשביע ולהרוות את נפשם בתורתו הקדושה.

בקרוב! חוברת חדשה מבית אתהלך

בעקבות ההצלחה הגדולה של החוברת הקודמת על תורה ס"ה, עמלים בארגון תמימי דרך להפיק חוברת משובחת מלאה כל טוב על התורה הנלמדת, החוברת הקודמת התקבלה בשמחה גדולה על ידי כלל הלומדים וגם עכשיו מקווים בארגון תמימי דרך להוציא מתחת ידם דבר נאה ומתוקן לתועלת כלל הלומדים.

70 שיעורים בקו אחד!

למעלה מחודשיים חלפו מאז התחילו את התורה הנלמדת - תורה ל"ג, ובקו לטייל בתורתנו מציינים בסיפוק רב כי לעת עתה הצטברו במערכת למעלה משבעים שיעורים (!) על התורה הנלמדת, ממגוון רב ובעלי סגנון שונה של מיטב מגידי השיעורים. השיעורים נמסרים בחבורות האברכים ובכוללים השונים מידי שבוע והם מכילים תוכן רב ומהווים אוצר בלום ללומדי התורה, שמעו ותחי נפשכם!

שיחות

אָהוּבֵי רַבֵּי אֶפְרַיִם זָכַר אֶת
בוֹרְאָךְ גַּם בְּתוֹךְ הַחַנוּת, וְאָפְלוּ
בְּתוֹךְ הַלְאֹוֹקִי בְּלִשׁוֹן רוֹסִיָּה,
וְאֵל יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כִּישָׁנִים דְּבָרֵי
אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ זְכֵרֹנוּ
לְבָרְכָה שְׂאֵמֵר שְׁבָכָל לְשׁוֹנוֹת
הַגּוֹיִים יֵשׁ אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה וְכו',
כִּי ט"ט בְּכַתְּפֵי שְׁתֵּימֵי וְכו', וּמִשָּׁם
אֲתָה יְכוֹל לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ
יְתַבְרָךְ, כִּי בּוֹדָאֵי לֹא בָּאתָ לְמַדָּה
זוֹ, שֶׁתֵּשֵׁב בְּחַנוֹת כָּל הַיּוֹם, כִּי
אִם כְּדִי שֶׁתִּזְכֹּר זֹאת הֵיטֵב בְּכָל
יּוֹם, כִּי אִישׁ גַּם שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ מִזֶּה
כְּלוּם, בּוֹדָאֵי אֵינוּ חוֹשֵׁב זֹאת,
וְיוֹשְׁבֵי אֶהֱל בֵּית הַמְדַרְשׁ כָּל
הַיּוֹם, אֵינָם צְרִיכִים לָזֶה כָּל כָּךְ
בְּזֶה הָאֶפֶן...

והתחזקות בעסק תורת רבינו. ודרך הפרוייקט זה הזדמנות לצרף אנשים. זה הולך וגדל כל הזמן, כל מחזור נוסף ותורה חדשה מצטרפים עוד ועוד אנשים.

החומר המשובח והמאיר עיניים, שמחולק בתדירות, עוזר ומעודד אנשים להצטרף למעגל הקדושה. זה ממש מדרבן אנשים בלי ספק!! וגם ההשקעה החיצונית בחומר נושאת פירות.

מה תפס אותך אישית בעניין של הלימוד וההליכה עם התורות?

הרבה דברים ומעלות יש בדבר, כל מי שלומד יודע בעצמו כמה זה חשוב, אבל בעיקר תפס אותי עצם העניין באמת להיות עסוקים כל הזמן בתורת רבינו, תורה של הגאולה, וזה אפילו מעבר ללימוד, זה מתחיל באמת בלימוד בעיון וההתבוננות בבית המדרש, לבד או עם חברותא, אבל המטרה שזה יקפי בסופו של דבר את כל היום שלך, גם בענייני החולין, פרנסה וכד', ובוודאי בענייני עבודת ה' כמו ההתבודדות, התפילות הסדורות, שהחיים יהיו ספוגים בתורות של רבינו.

דבר נוסף שתפס אותי בכן האישי מאוד, זה ההליכה בתורה אחת קבוצה גדולה של אנשים שלומדים (בצורה מתונה בלי לחץ כמובן) אותה תורה, ויש לכולם כל אחד לפי כוחו ובחינתו, אותה שפה משותפת שהיא התורה הזמנית הנלמדת.

דבר נוסף וחשוב שכבר הזכרתי לפני כן, אנשים מתחילים ללמוד את הספר הקדוש של רבנו כמו שצריך, בלי להיכנס לדמיונות, לומדים ללמוד על פי הכללים, וזה מציל מהמון דמיונות ושיבושים שלצערנו מצויים לפעמים אצל הציבור, בפרט למי שלא רגיל ללמוד ליקוטי מוהר"ן בצורה נכונה ומסודרת.

האם יש לך איזה חזון ויעד להתקדם?

להקים עוד ועוד חבורות מסודרות, כוללים מסודרים עם מלגות, כדי שאנשים יוכלו לשבת ללמוד בצורה עוד יותר מסודרת ובישור העת, כיאה ללימוד בתורת רבינו הק'. שהאור של הלימוד בתורת רבינו הק' בצורה נכונה, ילך ויתפשט בכל הארץ ממש. יפוצו מעיינותיך חוצה, ממש כצוואת רבנו ור' נתן, להשקות אילנות. שהלימוד הק' של רבינו ילך ויפרוץ למחוזות נוספים בעם ישראל מעבר למקומות שהיה נפוץ עד כה, דרך הלימוד והפרוייקט של התורה הזמנית. משהו שיחבר הרבה מאוד אנשים, ממש כמו הדף היומי בעולם היום...

לסיום, מה אתה רוצה לומר לציבור הרחב?

שצריך בזה הרבה התחזקות! גם בעניין זה כמובן יש עליות וירידות, תקופות יותר מאירות ותקופות שקשה ללמוד ולהתחבר, אבל צריך לזכור שאפילו שאדם אחד ילך ויתחזק בלימוד הזה, אפילו לזמן מועט, זה דבר גדול מאוד בלי שיעור. וזה ממש קירוב הגאולה בכלל ובפרט.

השבוע לשם שינוי, פנינו לאחד מהנציגים הרבים, נציגי השטח, שפזורים בכל רחבי הארץ, כדי לראיין אותו על הפעילות הענפה שמתרחשת על פי רוב הרחק מאור הזרקורים.

שלום לך ר' שמואל ישראלי.

שלום עליכם.

אתה הנציג של 'לטייל' באזור הדרום, חולש על שטח גדול, ספר לנו בקצרה על הפעילות השוטפת שלך.

הפעילות השוטפת ביום יום, זה לעודד אנשים להצטרף ללימוד התורה הזמנית, להצטרף ולהיות חלק ממשוהו גדול, להיות קשורים ושייכים לחבורה ענקית של יהודים בכל הגילאים, שרוצים לעבוד את ה' עם תורות רבינו כמו שרבינו רצה, שנלך בתורתנו שניים או שלושה חודשים וכו' ושנקבע שיעור ללימוד ספרו בעיון, והשילוב יחד, זה המתכון הנכון לעשות את שניהם. תמיד אנשים רצו את זה אבל עכשיו במסגרת הזו של 'לטייל בתורתנו', זה בר ביצוע והרבה יותר מעשי מפעם. רואים שזה הולך וצובר תאוצה. נכנס לתודעה של הציבור כמשהו קבוע, כמו עמוד היומי בליקוטי מוהר"ן או דף יומי ליקוטי הלכות.

כחלק מהפעילות, אני מחלק את החומר הנפלא: חוברות הלימוד/ פליירם/ עלונים/ פרסום וכדומה, הכול כפי כוחי, כאן באזור מגורי באזור נתיבות וכל היישובים שבסביבה, משתדל להגיע לכמה שיותר אנשים.

אנשים מתפלאים על כזה חומר מושקע ומשובח שהכל מחולק חינם אין כסף...

זה בהחלט מעודד אנשים להצטרף, ללמוד ולהתבונן...

איך בכלל אתה מכיר את הארגון, וכיצד התחלת להיות נציג?

אני מכיר את הארגון כשנה וחצי/שנתיים, ואני זה שפניתי אליהם במטרה להפיץ ולחזק את עניין רבינו בדרום, בפרט בהליכה רצינית ומסודרת עם תורות רבנו בעיון, להפיץ את האור של הרב'ה בכל מקום ומקום, בפרט בפריפריה זה דבר חשוב ונצרך. להוריד את הכיסופים של ההתקרבות והצימאון האדיר לתורת רבינו לכלים מעשיים ולימוד מסודר. יש דבר מיוחד בלימוד הזה דווקא שהוא גם מציל אנשים מהמון דמיונות ושיגעונו, הכוח של לימוד התורה בפרט הלימוד הנכון והמסודר בתורת רבינו, יש לו כוח עצום לשמור את המוח מכל הדמיונות...

עם כמה קבוצות ואנשים אתה בקשר?

זה כל הזמן הולך וגדל, יש כל הזמן מצטרפים חדשים, כיום יש כחמישים אנשים (!) שמשתדלים לעודד לחלק חומר ולחזק בעניין. מדובר באזור יישובי צפון הנגב - נתיבות והסביבה ומספר יישובים ומושבאים, זה רדיוס הפעילות שלנו, יש פה המון צימאון